

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КОМУНАЛЬНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ХЕРСОНСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»
ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ В ПЕРЕЯСЛАВІ
КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА
ЛУГАНСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ
ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Теоретико-методологічні основи розвитку освіти та управлінської діяльності

Матеріали
IX Всеукраїнської науково-практичної
конференції з міжнародною участю

4 грудня 2025 року

Херсон

Редакційна колегія:

Жорова І. Я. – доктор педагогічних наук, професор;

Кузьменко В. В. – доктор педагогічних наук, професор;

Слюсаренко Н. В. – доктор педагогічних наук, професор;

Кохановська О. В. – доктор педагогічних наук, професор;

Одайник С. Ф. – доктор філософії, доцент.

Теоретико-методологічні основи розвитку освіти та управлінської діяльності: матеріали IX Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю (4 грудня 2025 року, м. Херсон) / за ред. Кузьменка В. В., Слюсаренко Н. В.: Херсон: КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2025. 380 с.

Збірник містить матеріали IX Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Теоретико-методологічні основи розвитку освіти та управлінської діяльності». У працях авторів розглянуто теоретико-методологічні основи розвитку освіти та управлінської діяльності в умовах суспільних трансформацій і глобальних викликів; стратегії управління закладами освіти в період воєнного стану та повоєнного відновлення; професійний і особистісний розвиток педагогічних та управлінських кадрів у системі неперервної освіти й сучасних освітніх практик; цифрову трансформацію систему освіти й управління на основі інновацій, освітньої аналітики та технологій штучного інтелекту; освіту як простір формування цінностей, громадянської відповідальності, патріотизму; міжнародну співпрацю та інтеграційні процеси у сфері освіти і науки.

УДК 37.018

Статті подано в авторській редакції. Відповідальність за точність викладених у публікаціях фактів несуть автори.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Мотуз О. В. Публічна освітня політика воєнного часу: баланс безпеки, доступності та якості освітніх послуг	232
Мусієнко В. С. Інклюзивне навчання: задоволення потреб кожної дитини	235
Одайник С. Ф. Гранти для учнівства й освітян: огляд найпоширеніших пропозицій, алгоритм здобуття	238
Онопрієнко Н. А. П'ять вимірів цифрового менеджменту в галузі початкової освіти: аналіз реалізації стратегічної, лідерської, процесної, екосистемної та компетентнісної моделей.....	241
Осаулко Л. О. Впровадження профільного навчання в закладі загальної освіти: управлінський аспект.....	244
Осипова Н. В. Цифрова дидактика в інтегрованому навчанні: нові горизонти для НУШ.....	247
Остапчук А. О. Управління інноваційними виховними проєктами на основі адаптивних моделей в умовах невизначеності.....	251
Паламаренко Я. В., Бенденрук В. В. Інноваційні підходи до управління організаціями на основі цифрових технологій.....	253
Паламаренко Я. В., Островський О. О. Стратегічне управління організаціями в умовах воєнної турбулентності та післявоєнної трансформації	255
Панова С. О. Використання штучного інтелекту в персоналізації навчання	258
Парій Х. В., Водяна В. О. Роль метроритму українських народних пісень у ритмічному вихованні молодших школярів.....	262
Пермінова А. С., Водяна В. О. Виразальні засоби українських народних жартівливих та ігрових пісень: методика використання на уроках у початковій школі	264
Піньківська Т. М. Структурні компоненти безперервного професійного розвитку вчителя: критерії, показники й індикатори.....	266
Пішун С. Г. Інноваційні технології як основа цифрової еволюції системи освіти України	269
Плюшко Р. І. Мотивація та управлінська діяльність в умовах глобальних викликів.....	271
Позняков А. О. Розрив між навчальними програмами та цифровим освітнім середовищем	275
Починок Ю. М. Міжнародна співпраця та інтеграційні процеси	277
Рідкоус О. В. Мотивація та розвиток команди ЗЗСО в умовах війни.....	279
Розман І. І. Науково-педагогічні стратегії управління закладами освіти в період воєнного стану та повоєнного відновлення: організація наукової діяльності в Україні.....	282
Романов О. М. Взаємозв'язок технічних компонентів навчального середовища з оцінюванням практичної діяльності здобувачів освіти	284
Свиридюк О. В. Соціально-педагогічна підтримка міжнародних студентів як інструмент інтеграції у глобальний освітній простір: досвід Великої Британії та імплікації для України	288
Святченко І. С. Мнемотехніка як засіб розвитку дошкільника	290
Семеновська Л. А., Кікто С. М. Педагогічне рейтингування як системний імператив управління якістю освіти	293
Синебрюхова В. В. Цифрова трансформація освітнього та управлінського середовища закладу освіти засобами Google Workspace for Education (на прикладі Миколаївської гімназії № 48)	296

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

інновацій, аналітичних інструментів і системного управління ризиками забезпечує організаціям можливість ефективно функціонувати в умовах високої невизначеності.

Отже, інноваційні підходи до управління організаціями на основі цифрових технологій формують якісно нову модель менеджменту, орієнтовану на гнучкість, швидкість прийняття рішень, інтегрованість інформаційних систем і розвиток цифрових компетентностей. Використання цифрових платформ, інтелектуальних систем та інструментів аналітики даних забезпечує підвищення ефективності управління, посилює стійкість організації та створює умови для довгострокових конкурентних переваг у сучасному цифровому середовищі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Адамик В., Івановський О. Використання штучного інтелекту в системі маркетингу: сучасні тенденції та виклики. *Вісник економіки*. 2025. № 1. С. 230–243. DOI: <https://doi.org/10.35774/>.
2. Головчук Ю. О., Паламаренко Я. В., Рисинець Т. П. Кадровий потенціал і психологічна ефективність у системі проектного управління. *Бізнес Інформ*. 2025. № 7. С. 266–277. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-7-266-277>.
3. Головчук Ю. О., Паламаренко Я. В., Лепетан І. М. Операційний менеджмент як інструмент реалізації стратегічного управління. *Інвестиції: практика та досвід*. 2025. № 15. С. 33–40. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.15.33>.
4. Кулініч Т., Білецька Н., Галаченко О. Стале підприємництво: аналіз тенденцій цифрового обліку, менеджменту та маркетингу в регіональному та глобальному вимірі. *Економічний простір*. 2023. № 186. С. 54–61. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/186-10>.
5. Паламаренко Я. В. Сучасні підходи до оцінювання рівня стратегічного розвитку підприємства. *Ефективна економіка*. 2020. № 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.5.80>.
6. Юрченко О. А. Роль штучного інтелекту в розвитку електронних міжнародних маркетингових комунікацій. *Академічні візії*. 2025. № 39. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14883123>.

Паламаренко Я. В., Островський О. О.*

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ В УМОВАХ ВОЄННОЇ ТУРБУЛЕНТНОСТІ ТА ПІСЛЯВОЄННОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Сучасне середовище функціонування організацій характеризується багатовекторною турбулентністю, де поєднуються одночасно політичні, економічні, технологічні та гуманітарні виклики. Воєнний стан посилює системну нестабільність, спричиняючи порушення ланцюгів постачання, зменшення інвестиційної активності та зростання соціальної напруги. За таких умов традиційні управлінські підходи втрачають ефективність, поступаючись місцем стратегічній парадигмі, що ґрунтується на випереджальному аналізі

* © Паламаренко Я. В., Островський О. О.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

ризиків і сценарному плануванні. Важливою умовою стає здатність організацій швидко перебудовувати внутрішні процеси, зберігаючи цілісність управлінської системи. Стратегічне управління у таких реаліях потребує суттєвого розширення функцій, включаючи антикризове реагування, координацію ресурсів та посилення гнучких механізмів комунікації.

Проблематика стратегічного управління організаціями в умовах кризових викликів, турбулентності середовища та післявоєнного відновлення широко висвітлена у сучасній науковій літературі. Значна увага приділяється питанням стратегічного планування та побудови адаптивних управлінських моделей. Зокрема, В. Алькема та В. Діденко підкреслюють необхідність перегляду інструментарію стратегічного управління, посилення гнучкості організацій та їх здатності до швидкої перебудови процесів у відповідь на зовнішні загрози [1].

У науковій роботі Ю. Головчук та ін. акцентовано на значущості кадрового потенціалу, психологічної стійкості та управлінської ефективності як ключових чинників організаційної стійкості у кризових умовах [2]. Питання стратегічної маркетингової поведінки та транспарентності середовища досліджують Ю. Головчук, Г. Пчелянська та Л. Дибчук, наголошуючи на важливості адекватної реакції організацій на зміни інформаційного простору [3].

Окремий напрям досліджень стосується інновацій у стратегічному менеджменті та їх ролі в адаптації організацій до зовнішніх викликів, що детально представлено у доробку М. Денисенка та С. Бреуса [4]. Стратегічні засади антикризового фінансового менеджменту та забезпечення стійкості організацій в умовах війни розкрито у напрацюванні О. Мороза та ін. [5]. Таким чином, сучасні наукові підходи формують теоретичну основу розуміння стратегічного управління в умовах воєнної нестабільності та післявоєнного відновлення.

Зазначено, що сучасні умови функціонування організацій визначаються високим рівнем невизначеності, що зумовлений не лише воєнними діями та загрозами безпеці, а й глибокою трансформацією соціально-економічного середовища, порушенням логістичних ланцюгів, зміною ринкової кон'юнктури, нестабільністю ресурсного забезпечення та зростанням варіативності зовнішніх ризиків. У таких обставинах організації змушені діяти в умовах постійного стрес-тестування своїх управлінських, фінансових, кадрових і технологічних систем. Відтак, ключовою вимогою стає переосмислення інструментів стратегічного управління та їх адаптація до сучасних умов воєнної турбулентності [1]. Стратегічні підходи дозволяють організаціям зберігати стійкість, підтримувати ефективність діяльності та формувати фундамент для післявоєнного розвитку.

В умовах війни окремого значення набуває цифрова трансформація управлінських процесів, що дозволяє забезпечити мобільність, безперервність та захищеність операційної діяльності.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Цифрові платформи сприяють пришвидшенню ухвалення рішень, покращенню координації між підрозділами та мінімізації впливу людського чинника в умовах стресу. Паралельно з цим формуються нові пріоритети інформаційної та кібербезпеки, які стають невід'ємною складовою стратегічного управління. Організації вимушені інвестувати у системи захисту даних, оскільки інформаційні атаки, саботаж та втрати даних у кризовий період можуть призвести до суттєвих управлінських збоїв. Відтак, цифровізація та безпекові технології виступають ключовими драйверами стійкості організацій.

У центрі стратегічних пріоритетів перебувають такі напрями, як розвиток системи ризик-менеджменту, формування стратегій організаційної та інформаційної безпеки, цифровізація управлінських процесів, а також психологічна підтримка персоналу. Вважається, що саме кадровий потенціал, рівень психологічної стійкості та якість управлінських рішень визначають здатність організації ефективно протистояти кризовим впливам [2]. Крім того, науковці наголошують на важливості використання інноваційних рішень і аналітичних інструментів прогнозування для підвищення стійкості організацій у турбулентному середовищі [4].

У період активних воєнних дій людський капітал стає ключовою основою функціональної та стратегічної спроможності організації. Саме психологічна стійкість, згуртованість команди та готовність персоналу діяти в умовах підвищеного ризику визначають здатність установи забезпечувати безперервність діяльності, виконувати критично важливі функції та адаптуватися до раптових змін середовища. У цих умовах керівництву необхідно впроваджувати ефективні механізми підтримки працівників, формувати мотиваційні стимули та застосовувати превентивні заходи щодо зниження рівня емоційного виснаження [6]. Важливою складовою стають програми психологічної підтримки, тренінги розвитку стресостійкості, інструменти коучингу, менторства та запровадження гнучких форматів роботи. Системна увага до людського ресурсу дозволяє зберегти кадровий потенціал, мінімізувати втрати ефективності та забезпечити стійку адаптивність організації до тривалих кризових впливів.

При цьому у період післявоєнного відновлення стратегічні підходи фокусуються на глибокій трансформації організаційних систем, а саме у їх реструктуризації, модернізації інфраструктури, цифровізації управління та реінжинірингу ключових процесів. Особливого значення набуває розвиток партнерських мереж, міжінституційної взаємодії та інтеграції інноваційних практик, що прискорюють відбудову та підвищують конкурентоспроможність організації. Водночас формування організаційної культури, орієнтованої на довіру, відкритість, інноваційність і психологічне благополуччя персоналу, виступає критичним чинником довгострокового розвитку. Оцінювання рівня стратегічного розвитку на основі сучасних аналітичних методів забезпечує основу для підвищення адаптивності, посилення стійкості та формування

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

довгострокових конкурентних переваг організації в оновленому економічному середовищі [7].

Отже, стратегічне управління в умовах воєнної турбулентності та післявоєнної трансформації виступає ключовим інструментом забезпечення стійкості та безперервності функціонування організацій. Використання адаптивних управлінських моделей, розвиток кадрового потенціалу, запровадження інновацій та цифрових рішень дозволяють ефективно реагувати на динамічні зовнішні загрози. У післявоєнний період стратегічні підходи сприяють модернізації, трансформації організаційних систем і формуванню довгострокових конкурентних переваг. Саме тому, комплексність, гнучкість і проактивність стратегічного управління забезпечують організаціям здатність успішно діяти в умовах глибоких структурних змін і невизначеності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Алькема В., Діденко В. Планування стратегічного управління організаціями, закладами охорони здоров'я в сучасних умовах. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2024. №1(73). С. 139–146. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2024-73-139-146>.
2. Головчук Ю. О., Паламаренко Я. В., Рисинець Т. П. Кадровий потенціал і психологічна ефективність у системі проєктного управління. *Бізнес Інформ*. 2025. № 7. С. 266–277. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-7-266-277>.
3. Головчук Ю. О., Пчелянська Г. О., Дибчук Л. В. Стратегічні напрями маркетингової діяльності бізнесу в умовах прозорості середовища. *Економіка та держава*. 2021. № 3. С. 88-93. DOI: [10.32702/2306-6806.2021.3.88](https://doi.org/10.32702/2306-6806.2021.3.88).
4. Денисенко М. П., Бреус С. В. Інновації як інструмент адаптації стратегічного менеджменту суб'єкта господарювання. *Ефективна економіка*. 2023. № 9. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.9.3>.
5. Мороз О. О., Мороз Є. О., Катілова Т. О. Стратегічний підхід в системі антикризового фінансового менеджменту в закладах охорони здоров'я. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2021. № 4. С. 185–188. DOI: [10.31891/2307-5740-2021-296-4-30](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2021-296-4-30).
6. Головчук Ю. О., Паламаренко Я. В., Рисинець Т. П. Формування психологічної стійкості кадрів в умовах стратегічних змін. *Ефективна економіка*. 2025. № 7. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.7.14%20>.
7. Паламаренко Я. В. Сучасні підходи до оцінювання рівня стратегічного розвитку підприємства. *Ефективна економіка*. 2020. № 5. DOI: [10.32702/2307-2105-2020.5.80](https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.5.80).

Панова С. О.*

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПЕРСОНАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ

Цифрова трансформація освіти вимагає відходу від уніфікованих дидактичних моделей до організації навчального процесу, який враховує індивідуальні особливості, потреби та рівень підготовки

* © Панова С. О.

Науково-методичне видання

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Матеріали
IX Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

4 грудня 2025 року

м. Херсон

Технічний редактор – Мироненко М. П.

Підписано до друку 04.12.2025 р. формат 60х84/16 (А-5)
Папір офсетний. Друк цифровий. Гарнітура Verdana
Умовн. друк. Арк 22,1. Наклад 50.

Друк здійснено з оригінал-макету
у КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти»
Свідоцтво ХС № 74 від 30.12.2011 р.

Адреса редакції й видавництва
вул. Покришева, 41
м. Херсон
73034
тел. (0552) 37-02-66
E-mail: info@academy.ks.ua